

Odmítnutý článek o PPR

John Kippley

John Kippley byl nedávno požádán, aby napsal článek o PPR pro webovou stránku jedné organizace. Očekávali článek o systematickém PPR. John však popsal jako jeden ze dvou základních typů přirozené regulace početí ekologické kojení. Organizace článek odmítla. John na to reagoval následujícím textem:

Zřejmě se mi nepodařilo Vás přesvědčit, že odpověď na otázku „PPR versus antikoncepční mentalita“ (jak jste ji formulovali) musí brát v úvahu, jestli zvolený způsob PPR využívá Bohem danou „zabudovanou“ neplodnost při kojení, nebo lidmi vypracovaný systém zdrženlivosti od manželského aktu během plodné doby. Vymysleli jsme termín ekologické kojení (EK), abychom je odlišili od kulturou poznamenaného způsobu kojení, který poskytuje málo (nebo žádnou) této „zabudované“ neplodnosti. EK je formou přirozené regulace početí, ale nevyžaduje „vážné důvody“, které jsou podmínkou pro morálně přijatelné využití systematického PPR. *[Tím rozhodujícím důvodem je dítě samo. Nejlepší péčí o ně zajišťuje matka odklad dalšího těhotenství.]* EK tedy není pouze další metodou, ale naprosto jiným **typem** PPR.

Zmiňujete moji výzvu ženám: „Rozhodně praktikujte EK, abyste tím daly svým dětem ten nejlepší start do života a přitom využily Boží plán pro odstupy mezi porody.“ Nevím, co byste řekli manželům, kteří se rozhodují spoléhat jen na Boží prozřetelnost (providencialismus). My jsme sami poznali takové páry a slyšeli o dalších, které přijaly toto rozhodnutí bez ekologického kojení. Prostě přijmout děti tak, jak přijdou, bez pomoci přirozené regulace někdy znamená každý rok jedno dítě. Moje zkušenost s častými porody je stará víc než 40 let. Stále si pamatuji na třicetiletou matku šesti nebo sedmi dětí s těžkými křečovými žilami, jak se mě jako „laického teologa“ farnosti ptá, co má dělat. Konečně, jak řekla, měli nejspíš před sebou dalších 15 plodných let. Tenkrát jsem asi zamumlal něco o kalendářní metodě, ale neznal jsem ani její pravidla. Byly tisíce a tisíce takových matek. Kněží jim říkali, že mohou používat pilulku, nebo že se mohou řídit podle svého svědomí, a to v té souvislosti znamenalo vlastně totéž. To vytvořilo z velké části pozadí pro to, že se spousta lidí připojila k disentu. Už dlouho jsem přesvědčen o tom, že kdyby tyto matky znaly a praktikovaly to, čemu teď říkáme ekologické kojení, opozice k disentu

by byla velmi široká. Byly by věděly, že když matka tímto způsobem pečuje o své dítě, Bůh dává možnost odstupů mezi porody. Abych se tedy vrátil ke své původní otázce, kdyby Vám někdo řekl, že se rozhodl spoléhat jen na Boží prozřetelnost, zkusili byste je přesvědčit k přijetí systematického PPR, nebo byste neřekli nic, nebo byste jim navrhli EK? Pokud jde o mě, když zvážím svou zkušenost s EK a efekt, jaký má na rodinu praktikující providencialismus 6 dětí v 7 letech a následující vyčerpání (znám takové, co nakonec podstoupili sterilizaci), považoval bych za nezodpovědné nedoporučit takovým manželům EK.

Současné hnutí pro PPR má různé problémy a jedním z nich je praktické opomenutí vyučování EK. Možná je to moc jednoduché, moc obecné, snad se zdá, že se to nevyplácí, někteří učitelé to považují za příliš náročné pro matku. Nevím, která kombinace faktorů vede k odmítnutí. Je to však ztráta pro manžele, kteří nedostanou příležitost poučit se o této formě péče o dítě a jejím důsledku přirozené neplodnosti. Opakuji, že sám Stvořitel zabudoval tuto přirozenou neplodnost do ženské lidské přirozenosti. Jeho plán je ovšem třeba respektovat a přijmout.

Každá diskuze o PPR, která nezmiňuje EK, je vážně nedostačující. Jistě najdete někoho, kdo napíše článek o rozdílu mezi PPR a antikoncepční mentalitou, aniž by poukázal na skutečnost, že existují dva naprosto rozdílné typy PPR, a že pro každý typ je jiná odpověď na Vaši základní otázku. Lidé, kteří mají opravdovou antikoncepční mentalitu, budou praktikovat antikoncepční chování. Když jsou sobečtí, mohou používat PPR bez velmi vážných důvodů nebo dokonce z opravdu soběstředných a sobeckých důvodů, ale je to přece rozdíl proti používání antikoncepčního chování. Žel, málokterý autor tento rozdíl rozeznává.

[<http://nfpandmore.org/wordpress>, blog z 22. června 2008]

Najčastejšou príčinou úmrtí v Európskej únii je POTRAT

Jozef Predáč

V Európe sa v priemere každých 30 sekúnd uskutoční jeden rozvod a vykoná jeden potrat.

Tieto hrozivé čísla potvrdzuje správa Inštitútu pre rodinnú politiku „Evolúcia rodiny v Európe 2008.“, v ktorej sa mimo iných konštatovaní uvádza, že v členských krajinách EÚ sa:

- ročne umelo ukončí život 1,2 mil. nenarodených detí a interrupcia sa tak stáva najčastejšou príčinou úmrtí. Umelým potratom končí každé piate tehotenstvo.
- rozvedie uzatvorené manželstvo v priemere po 13 rokoch trvania

Správa, o ktorej diskutovali aj európski poslanci, vyzýva vlády na zakladanie ministerstiev rodiny.

[Spracované z <http://www.euractiv.sk/socialna-politika/clanok/ipf-najcastejsou-pricinou-umrti-je-potrat>]

Sme presvedčení, že na zastavenie genocídy počatých detí a likvidácie rodín nepomôže zakladanie ministerstiev, ak sa nezmení zmýšľanie ľudí a ľudský život nebude na rebríčku hodnôt vyššie ako peniaze a ľudský egoizmus. Ako nás

na Slovensku prednedávnom presvedčil aj Ústavný súd, či snahy Ministerstva zdravotníctva, boj o záchranu ľudského života už dávno nie je o pravde a seriózných argumentoch. To, čoho sme svedkami je duchovný boj a preto si dovoľujeme pozvať všetkých, ktorí majú záujem zapojiť sa do záchrany počatých detí k zapojeniu sa do konkrétnych aktivít napr. do duchovnej adopcie ohrozených nenarodených detí. Viac informácií o forme duchovnej adopcie môžete nájsť na: <http://www.lumen.sk/podstranky/adopcia.php> alebo webstránkach www.lpp.sk či www.forumzivota.sk. *Viz také <http://kruciata.cz>.*

Vy sa pýtate, lekár odpovedá:

Očkovanie proti HPV vírusom spôsobujúcim rakovinu krčka maternice

Mám dilemu, či sa dať zaočkovať proti rakovine krčka maternice alebo nie. Budem mať 22 rokov a styk som zatiaľ nemala. Koncom júla plánujeme svadbu. Až minulý týždeň som sa dozvedela, že na očkovanie treba 3 vakcíny v intervale pol roka.

Nechcem hazardovať so zdravím, ale takisto nechcem podľahnúť reklame a nechať niekomu na mne zarobiť, ak očkovanie nie je v mojom prípade opodstatnené.

Rakovina krčka maternice vzniká dlhodobým pôsobením vírusu HPV (Human Papilloma Virus) na bunky dlaždicového epitelu krčka maternice. Je to teda, zjednodušene povedané, sexuálne prenosné ochorenie. Nemôžu sa ním nakažiť ženy, ktoré nikdy nemali pohlavný styk, ani tie, ktoré žijú v manželstve, v ktorom obaja partneri nikdy nemali pohlavný styk s inou osobou.

Z tejto charakteristiky spôsobu vzniku rakoviny krčka maternice vyplýva, že tou najprimárnejšou prevenciou je pohlavná čistota oboch partnerov. Až „se-kundárnou“ primárnou prevenciou, avšak oveľa nedokonalejšou, je očkovanie.

Nedokonalou preto, lebo dve vakcíny, ktoré sú na slovenskom a českom trhu, imunizujú len proti niekoľkým z mnohých typov vírusu HPV. Vakcína Silgard imunizuje proti typom 6,11,16,18, vakcína Cervarix proti typom 16 a 18, ktoré sú najčastejším pôvodcom zmien vedúcich k rakovine krčka. „Najčastejším“ znamená, že sú zodpovedné za cca 70% prípadov, za ostatné prípady sú zodpovedné typy HPV, proti ktorým vakcína nechráni.

Sekundárnou prevenciou v boji proti rakovine krčka sú pravidelné gynekologické kontroly raz za rok, keď sa zoberie cytologický ster z krčka, ktorý s veľkou pravdepodobnosťou včas odhalí zmeny vedúce k rakovine. Využíva sa tu fakt, že od infekcie HPV môže krčok prechádzať postupnými zmenami, označenými CIN1, CIN2, CIN3 (CIN – Cervical Intraepithelial Neoplasia), a vývoj k rakovine cez tieto zmeny, zvané i dysplázie, trvá 10-20 rokov. Je teda dosť času, aby boli zmeny sterom včas odhalené a riešené. S mnohými si poradí

vlastná imunita organizmu, v prípade pokročilejších zmien (CIN2, CIN3) je metódou voľby konizácia krčka (niekedy spojená s tzv. plastikou, takže dodnes mnohé ženy vedia, že mali kedysi urobenú „plastiku krčka“), kedy sa vytína tá časť krčka, v ktorej sú zmeny lokalizované. Z uvedeného vyplýva, že aj očkovaná žena by mala chodiť na preventívne gynekologické prehliadky, ktoré včas odhalia počínajúce zmeny.

Vakcíny nemajú liečebný účinok, to znamená, že ženám, ktoré už sú infikované, je prakticky zbytočné vakcínu podávať – z toho dôvodu je najlepšie podať vakcínu žene ešte pred prvým pohlavným stykom, kedy ešte istotne nie je vystavená pôsobeniu HPV.

Z vyššie uvedených riadkov vyplýva, že som skôr skeptik ohľadom praxe s vakcínami. Mám tri dcéry, a rozhodne zatiaľ neplánujem zaplatiť im toto očkovanie. Skôr sa ich snažíme s manželkou vychovávať tak, aby bola pravdepodobnosť ich vystavenia vplyvu HPV čo najmenšia.

S úctou

MUDr. Ivan Wallenfels, gynekológ

... ještě doplněk k tématu očkování proti HPV

Různé internetové zdroje (např. z USA, Rakouska, ČR, ...) se vyjadřují kriticky k této očkovací látce (která se také propaguje pod názvem Gardasil) kvůli zdravotním rizikům, viz např.: <http://www.zvedavec.org/komentare/2007/11/2318-udejte-neco-pro-svou-dceru-dvojcatka-firmy-merck-gardasil-a-silgard.htm>. Do září 2007 bylo hlášeno 11 úmrtí a celkem „3.461 případů nežádoucích efektů, z toho 347 vážných reakcí“. Různě se upozorňuje na celostátní kampaně, na to že látka přinese velké zisky pro farmaceutické firmy, a že existují snahy (i v ČR?) zavést očkování jako povinné. Nepřekvapuje, že společnost, ve které není přípustné kritizovat posvátnou krávu „rekreačního sexu“ a mládež je systematicky vedena k promiskuitě ateistickou „sexuální výchovou“, sahá po tom, co dr. Wallenfels označuje jako sekundární prevenci této i jiných pohlavních chorob, místo aby propagovala jedinou efektivní primární prevenci – pohlavní čistotu.

LPP se snaží propagovat tuto primární prevenci. Konkrétně budeme spolu s Hnutím Pro život mít stánek u celostátního setkání mládeže na Velehradě, 18.-20. 7. Připravujeme k tomu brožurku pro dívky ve věku asi 13-20, aby se učily poznat své tělo v době dospívání, získat k němu úctu a otevřenost k přirozenému přístupu k regulaci počětí. Bude také přiložena modifikovaná STM tabulka, avšak **nebude** to návod k praxi STM! Brožurka s názvem *Stvořená pro plodnou lásku* bude rozdávána zdarma. I členové LPP si ji mohou objednat. Doporučený příspěvek pro jeden výtisk činí 30 Kč včetně poštovného. Velmi bychom uvítali příspěvky na financování této akce.

David Prentis

Pro dívky

neznámý zdroj

Však to poznáš sama: chlapi stejného věku nejsou ve skutečnosti stejně staří jako ty. Ty se stáváš v sedmnácti či osmnácti letech už tělesně i duševně

celkem dospělým člověkem. Už bys málem byla vnitřně schopná se vdávat. Ne, že by to bylo nejvhodnější, máš na to ještě příliš málo životních zkušeností – a také studium je třeba ještě dokončit. Ale určitě jsi na setkání s mužem už připravena mnohem víc, než stejně starý chlapec na setkání se ženou. Ten sice už dospěl tělesně – a rád by vypadal co nejmužněji, ale právě to okázale a křečovitě zdůrazňování dospělosti je nejlepším důkazem toho, že ještě není mužem, nýbrž pořád ještě chlapcem. Muž potřebuje mnohem delší dobu k tomu, aby se stal skutečně mužem, než žena, aby se stala ženou.

Zvláště duševní a duchovní dospívání jde mnohem pomaleji. V mužském těle žije ještě po několik let dětský duch. Právě to působí, že jsou hoši v těchto letech tak nevyrovnaní, hrubí, hranatí, neurvalí. Na nějaké závazné setkání s děvčetem, na setkání, který by mělo vést k manželství, nejsou ještě zdaleka připraveni. Na tohle všechno musíš pamatovat, když jsi se stejně starým chlapcem. Pochopitelně se ten chlapec může zamilovat, to se přihodí dokonce velice snadno. Je jistě schopen i lásky v tom hlubším a vážnějším slova smyslu. Ale ještě potřebuje mnoho volnosti, aby našel sám sebe. Nesmíš ho k sobě připoutat příliš brzy, nechceš-li, aby zůstal ve svém zrání na poloviční cestě.

A dojde-li ke skutečné lásce, pak je třeba dát chlapci co nejvíce svobody, i když on sám se jí třeba brání. Chceš si přece jednou vzít skutečného muže a ne nějakou karikaturu, bytost, která zakrněla na poloviční cestě mezi chlapectvím a mužstvím.

Mladí muži jsou eroticky a pohlavně mnohem vznětlivější než dívky. Tím ti jistě neříkám žádné tajemství. Už pouhá přítomnost dívky, tvary jejího těla, její oblečení, vůně způsobují u chlapce určitý neklid. A doteky a něžnosti jej mohou docela připravit o soudnost. A může se stát, že bude najednou chtít „všechno“.

U muže totiž směřují doteky a něžnosti mnohem bezprostředněji a přímočařeji k onomu „všemu“ než u ženy. Muž se tomu dobře nedovede ubránit, jeho tělo (když je ve stavu vzrušení) jej k tomu pudí. Není to z jeho strany jen nějaká hrubá bezohlednost. Prostě je to v něm, v jeho přirozenosti, tímto způsobem se u něho projevuje žádost po ženě. Ty, jako dívka, jsi obdařena větší přirozenou dávkou sebekontroly – aspoň do té doby, než se docela odevzdáš nějakému muži. Touha dívky po muži nevede tak bezprostředně k onomu konečnému spojení. A bude-li muž po tobě žádat ono „všechno“ jako rozhodující důkaz lásky (“jestli mě nevyhováš, nemiluješ mě”), nepodávej mu tento důkaz. Jednak nemá na žádné důkazy nárok a kromě toho skutečná láska se projevuje právě tím, že žádné důkazy nechce, že prostě věří. Umí čekat. Tobě přece nejde o plnost pohlavního spojení. Tobě jde o plné, široké a definitivní společenství života.

Ve tvých představách je velice úzce spojena touha po muži s láskou k němu. Když toužíš po nějakém muži, pak po něm netoužíš proto, že je to muž, nýbrž proto, že je to právě tento muž a žádný jiný. Ale u tvého partnera je to jiné. U něho vyvolá “zamilovanost” už pouhá podoba dívky, a proto se může zamilovat do mnoha dívek – a za určitých okolností i do více dívek současně.

Skoro bychom mohli říci, že skoro každé dívce by se mohlo podařit (kdyby jí o to skutečně šlo), že vzbudí v určitém muži žádost právě po ní. Ale tato touha po ženě ještě naprosto není láskou, i kdyby to partner v té chvíli tvrdil, a třeba tomu v tom okamžiku i sám věřil. Právě tato skutečnost je pramenem mnoha bolestných nedorozumění. Dívce cítí, že muž po ní touží, myslí si tedy, že ji má rád, odevzdá se mu a pak nakonec musí konstatovat, že ji muž opustil.

Právě proto nemůže být pohlavní spojení vůbec žádným „důkazem“. To, že nějaký muž po tobě touží, nedokazuje samo o sobě nic víc než to, že jsi opravdu dívka. Zda tu jde o lásku – či ne – to se rozhodne úplně jinde a jinak. Jedním (a ne nezávažným) místem tohoto rozhodování je právě to, zda se dovede muž vzdát tohoto „důkazu“. Chtěj po svém partnerovi víc než jen to, aby po tobě toužil! Očekávej od něho i od sebe samé také určitou ochotu počkat, něčeho se vzdát. Jen tak získáš jasno o vašem vztahu a ušetříš si nejedno zklamání.

Na tobě leží celé riziko! A tady nejde jen o tvou „nedotčenost“.

Ta není ve skutečnosti hodnotou sama o sobě. Je však v každém případě náznakem něčeho hlubšího. A riziko nespočívá ani jenom v možnosti následků pohlavního spojení, v možnosti těhotenství. Proti tomu se dá něco udělat (i když ochrana není nikdy zcela spolehlivá a toto nebezpečí přispívá k tomu, že je radost z takového setkání vždy jen poloviční radostí, karikaturou skutečné radosti). To největší a nejhlubší riziko spočívá v tom, že tě první milostná zkušenost určí na celý život, vtiskne se do tebe jako pečeť.

Zatím jsi schopna přizpůsobit se, jsi pružná. Ale první muž, jemuž se docela otevřeš, tě v mnoha směrech ovlivní rozhodujícím způsobem, určí tě, zformuje tě často na celý život. Udělá z tebe SVOU ženu. Radost i bolest, strach i zklamání a třeba i ošklivost se dostanou hluboko do tvého vědomí a zůstanou vězet až tam, kam už ani při vši dobré vůli nedosáhneš.

Jen jeden muž má právo zasáhnout do tvé bytosti tak hluboko, tak rozhodujícím způsobem ovlivnit tvůj život – a to je tvůj muž, ten s nímž budeš sdílet jako jeho žena celý život. Když dáš toto právo jinému muži – snad proto, že si budeš myslet, že tě miluje, ale pak zjistíš, že to bylo bláhové přesvědčení – už nikdy nebudeš docela svobodná pro svého manžela. Nejspíš se sice vdáš, ale půjdeš do manželství s jakýmsi břemenem, dědictvím, které bude váš vztah komplikovat. To je tvoje riziko.

Jsou dvě pohlaví – jedno krásné a jedno slabé. A muži nejsou ti krásní – tak praví jeden vtip.

I když se zdá, že je pravým opakem skutečnosti, je v něm přece našťastí kus pravdy. Žena nese při setkání s mužem těžké riziko. Ale zato je – jak jsem se zmínil – její sebekontrola, její zvládnutí situace a vnitřní zralost podstatně větší. Žena, která se chce uchránit toho, co považuje za nežádoucí, to také zpravidla může udělat. Ba může ještě víc. Svou zdrženlivostí a svou jasnou hlavou může pomoci také svému druhovi k tomu, aby dozrál.

Na jedné straně může jej i sebe samu přivést k tomu, že předčasně promarní svůj vztah. Na druhé straně však může žena ukázat dospívajícímu muži

energicky na všechny jeho úkoly a možnosti v ostatních životních oblastech: aby se dostal dál ve svém povolání (či v přípravě na ně), aby dosáhl sportem a tělesnou prací plné fyzické síly, aby rozšířil co nejvíce svůj rozhled, aby se vyrovnal se svým okolím, aby se naučil zacházet s penězi a podobně. V tom všem mu může pomoci tím, že se bude o všechny tyto partnerovy záležitosti zajímat, že se bude ptát a že bude leccos problematizovat, kritizovat a jiné naopak chválit. Naprosto tedy není opakem předčasného pohlavního spojení nějaké křečovitě izolování se od druhého pohlaví.

Právě tehdy, když neodmítneš svým přátelům partnerství (za předpokladu uznání určitých mezí), pomůžeš jim, aby se stali skutečnými muži a také ty sama budeš hlouběji dozrávat.

Marek Eben o pubertě

Možná, že puberta je jeden z nástrojů, jak příroda pečuje o lidský rod, aby nevyhynul.

Člověk by asi nikdy dobrovolně neopustil to bezpečí vlastní rodiny, kde je o něj postaráno milujícími rodiči a rodiče by asi těžko přenesli přes srdce, že to rozkošné a bezproblémové dítě najednou odchází. Ale pak přijde spásná puberta a z toho rozkošného dítěte se stane nesnesitelný jedinec, který opovrhne svými rodiči, jejich hudbou, jejich oblečením, jejich životním stylem, takže nakonec jednou, když praští dveřmi a odejde, rodiče to jakž takž přežijí. A co je zajímavé, hned venku na toho nesnesitelného jedince čeká jiný nesnesitelný jedinec, ovšem opačného pohlaví, který také před chvílí někde praštil dveřmi a ti dva nesnesitelní pocítí k sobě tak neuvěřitelnou náklonnost, že spojí své životy a stanou se z nich ti báječní milující rodiče, od kterých by žádné dítě neodešlo, nebýt puberty.

Je to podle mě velmi rozumné, a co příroda dělá, dobře dělá.

Antikoncepce versus prirodzená regulácia počatia (svedectvo)

Milí priatelia,

rozhodla som sa vám napísať svoj príbeh, pretože si myslím, že stojí za to, aby si ho prečítali aj iní. Som matka dvoch detí. Môj mladší syn trpí svalovou dystrofiu typu Duchenne.

Je to nevyliciteľná choroba a je geneticky prenášaná. Postihuje chlapcov, kde riziko ochorenia je 50% a pravdepodobnosť prenášacstva chybného génu u dievčaťa je 25%. Lekári mi neodporúčali mať ďalšie deti a tak som sa dala na užívanie hormonálnej antikoncepcie, pretože som nevidela iné východisko.

Jedného dňa som bola na spovedi u jedného pátra a ten mi otvoril oči. Povedal mi, aby som s tým skoncovala, jedine pod touto podmienkou mi dá rozhrešenie.

Mne sa to najskôr zdalo príliš kruté a prísne, ale urobila som to. A vôbec neľutujem. Cítim sa oveľa lepšie fyzicky, ale hlavne psychicky. Žila som stále s akýmsi pocitom viny. Aj môj duchovný život sa zlepšil s do mojej duše sa vrátil pokoj.

Každá žena, ktorá je otrokom antikoncepcie ak sa rozhodne pre metódu o ktorej som sa dozvedela vďaka vám zistí, že pred neželaným otehotnením sa dá chrániť aj prirodzene. To je aj môj odkaz pre ženy, ktoré sú v podobnej situácii ako ja. Vďaka informáciám z vašej internetovej stránky som sa oslobodila od toho zla, ktoré mi spôsobovalo aj zdravotné problémy. Ďakujem a nech vám žehná Pán. (autorka mailu si neželala byť zverejnená)

Pôrod

Jozef Predáč

„Keď si predstavím čo so mnou robili, čo som si musela vytrpieť pri pôrode, už žiadne ďalšie dieťa nechcem!“ Stretli ste sa s takýmto, alebo podobným vyjadrením? My v priebehu posledných dvoch rokoch stále častejšie. Počúvame o ťažkých pôrodoch, o komplikáciách pri pôrodoch, ktoré následne spôsobujú rôzne traumy, ako napr. strach pred ďalším pôrodom alebo až rozhodnutie nemať už ďalšie dieťa.

Dá sa riešiť tento problém? Určite áno. A nielen dobrou profilaktickou prípravou a voľbou pôrodníka a nemocnice, ale aj ďalšími prostriedkami, ktoré máme k dispozícii a na ktoré často ani nepomyslíme.

Sú nimi modlitba a požehnanie pred pôrodom o praktizovaní ktorého nám už hovorili niektorí kňazi.

Pred dvoma mesiacmi sme dostali mailom prosbu jednej teraz už mamičky o modlitebnú podporu jej pôrodu ku ktorej bola priložená aj nasledovná modlitba:

Presväta Panna, Matka nášho Pána Ježiša Krista, ty vieš, čo je pôrod a čo je byť matkou dieťaťa, zmiluj sa nad svojou služobníčkou (meno) a pomôž jej v tejto chvíli, aby šťastne porodila. Milosrdná Vládkyňa Bohorodička, ty si nepotrebovala pomoc pri pôrode Božieho Syna, pomôž svojej služobnici, ktorá potrebuje pomoc, najmä pomoc od teba. Daruj jej silu v túto hodinu a dieťaťku, ktoré sa z nej má narodiť a uzrieť svetlo tohto sveta, daruj v príhodný čas duchovné svetlo vo svätom krste. Pred tebou sa skláňame, Matka najvyššieho Boha, a prosíme ňu: Buď milosrdná k tejto matke, ktorej nastáva čas pôrodu, a pros Krista nášho Boha, ktorý prijal z teba telo, aby ju posilnil svojou mocou zhora. Amen.

NOVINY Z RODINY LPP vydáva päťkrát ročne ako členský bulletin Ústredí Ligy pár páru České republiky, o.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimální členský příspěvek 150 Kč/Sk ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 037-6421426, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence - 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 300 Kč, v SR 400 Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.